

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA**

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
PREKRŠAJNOG ZAKONA**

Zagreb, listopad 2018.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA

Članak 1.

U Prekršajnom zakonu (Narodne novine, br. 107/07, 39/13, 157/13 110/15 i 70/17), u članku 33. stavku 7. iza zarez a i riječi :“ a za prekršaj u području“ dodaju se riječi:“ poreza, carine i financija te“.

Članak 2.

U članku 58. stavak 2. mijenja se i glasi:

(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od izvršnosti presude.

Članak 3.

U članku 82. stavku 1. riječ: „prekršajnim“ zamjenjuje se riječju: „općinskim“.

U stavku 3. na kraju rečenice iza riječi: „postupku“ dodaju se riječi: “i Zakona o sudovima za mladež“.

Članak 4.

U članku 92. riječi: „prekršajni sud“ zamjenjuju se riječima: „općinski sud“.

Članak 5.

U članku 93. stavku 1. riječi: „prekršajni sudovi“ zamjenjuju se riječima: „općinski sudovi“.

Članak 6.

Naslov iznad članka 94. i članak 94. mijenjaju se i glase:

„Nadležnost općinskih sudova u prekršajnim predmetima

(1) Općinski sudovi kada rješavaju prekršajne predmete nadležni su:

1. suditi u prvom stupnju za sve prekršaje, osim za one za koje je zakonom propisana nadležnost tijela državne uprave
2. odlučivati o prigovorima protiv obaveznih prekršajnih naloga svih ovlaštenih izdavatelja
3. odlučivati o zahtjevu za obnovu prekršajnog postupka:
 - a) u predmetima u kojima su sudili
 - b) protiv pravomoćnih prekršajnih naloga ovlaštenih tužitelja ako je riječ o prekršajima iz stvarne nadležnosti suda te
 - c) protiv svih pravomoćnih obaveznih prekršajnih naloga

4. pružati pravnu pomoć prema odredbama međunarodnih ugovora i ovoga Zakona
5. obavljati i druge poslove propisane zakonom.

(2) Općinski prekršajni sud u Zagrebu je isključivo mjesno nadležan za suđenje u postupcima koje kod suda pokreće ovlašteni tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora.“

Članak 7.

Članak 95. mijenja se i glasi:

„Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske nadležan je:

1. odlučivati u drugom stupnju o redovnim pravnim lijekovima protiv odluka općinskih sudova u prekršajnim predmetima, odluka tijela državne uprave koja vode prekršajni postupak, odluka ovlaštenih tužitelja i drugih odluka kada je to propisano zakonom,
2. odlučivati o prigovorima protiv prekršajnih naloga svih ovlaštenih izdavatelja kada je prigovor podnesen zbog odluke o prekršajnoj sankciji, troškovima postupka, oduzimanja imovinske koristi ili oduzimanja predmeta,
3. odlučivati o izvanrednim pravnim lijekovima u slučajevima propisanim ovim Zakonom,
4. odlučivati o sukobu nadležnosti između općinskih sudova u prekršajnim predmetima,
5. odlučuje o žalbama u predmetima međunarodne pravosudne suradnje s državama članicama Europske unije iz prekršajne nadležnosti,
6. obavljati druge poslove propisane zakonom.“

Članak 8.

Članak 97. mijenja se i glasi:

„(1) U općinskom sudu, kada rješava prekršajne predmete, odluke donosi sudac pojedinac, ako drukčije nije propisano ovim Zakonom.

(2) Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske odluke donosi u vijeću od tri suca, ako drugačije nije propisano zakonom.“

Članak 9.

U članku 98. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Zakonom se može odrediti općinski sud koji će odlučivati u određenoj vrsti prekršaja iz nadležnosti općinskih sudova s područja više općinskih sudova ili na području Republike Hrvatske.“.

U stavku 9. riječ: „prekršajnih“ zamjenjuje se riječju: „općinskih.“

Članak 10.

U članku 101. stavku 3. riječi: „prekršajnog suda“ zamjenjuju se riječima: „općinskog suda koji rješava prekršajne predmete.“

Članak 11.

U članku 103. stavku 3. riječi: „prekršajnih sudova“ zamjenjuju se riječima: „općinskih sudova, kada rješavaju prekršajne predmete.“

Članak 12.

U članku 106. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) O zahtjevu za izuzeće iz članka 105. ovoga Zakona odlučuje predsjednik općinskog suda. Ako se istim zahtjevom traži izuzeće suca i predsjednika suda, o izuzeću suca odlučuje zamjenik predsjednika suda, a o izuzeću predsjednika suda ako se zahtjev odnosi na prekršajni predmet odlučuje predsjednik Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske.

(2) Ako se traži izuzeće predsjednika Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, odluka o izuzeću donosi se na sjednici svih sudaca toga suda na kojoj pri donošenju odluke o izuzeću ne može sudjelovati predsjednik suda.“

U stavku 5. riječ: „prekršajnog“ zamjenjuje se riječju: „općinskog.“

Članak 13.

U članku 125. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) O molbi za povrat u prijašnje stanje odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske“. U stavku 3. riječi: „nadležni će sud“ zamjenjuju se riječima: „Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske će.“

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Nakon donošenja rješenja iz stavka 3. ovoga članka, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske će, osim u slučaju iz stavka 3. točke 4. ovog članka, rješenjem odlučiti o pravodobnosti žalbe.“

U stavku 6. riječi: „nadležni će sud“ zamjenjuju se riječima: „Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske će.“

Članak 14.

U članku 138. stavku 2. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. paušalni iznos troškova prekršajnog postupka:

- a) tijela postupka kada vode postupak,
- b) općinskog suda kada odlučuje o prigovoru na obavezni prekršajni nalog (članak 244. stavak 2. ovoga Zakona),
- c) Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o redovnom pravnom lijeku tužitelja i okrivljenika ili samo okrivljenika.“

Članak 15.

Članak 140. mijenja se i glasi:

„(1) U odluci kojom se okrivljenik oslobađa od optužbe ili kojom se optužba odbija ili kojom se postupak obustavlja, odlučit će se i o troškovima postupka.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, izreći će se u presudi da troškovi prekršajnog postupka iz članka 138. stavka 2. točaka 2. do 5. i točke 7. ovoga Zakona padaju na teret proračunskih sredstava suda, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.“

(3) Odredbe ovoga Zakona o troškovima postupka na jednak se način primjenjuju na sve ovlaštene tužitelje.

(4) Ako se postupak vodi i dovrši na zahtjev oštećenika tužitelja, obvezat će ga se da podmiri troškove postupka iz članka 138. stavka 2. točke 2. do 5. ovoga Zakona te nužne izdatke i nagradu branitelja okrivljenika, ako je svjesno podnio lažan optužni prijedlog.

(5) Osobe koje imaju pravo na trošak u postupku, dužne su postaviti zahtjev za ostvarenje troškova odmah. Sud će te osobe upozoriti da imaju pravo na trošak. Iznimno, ako te osobe nemaju sve podatke potrebne za izračun troška, sud može odobriti da zahtjev postave u roku koji odredi sud a najdulje u roku od 3 mjeseca.

(6) Osobe koje ne postave u roku iz stavka 5. ovoga članka zahtjev za isplatu troškova gube pravo na ostvarenje tih troškova.

(7) Okrivljenik koji je pravo na troškove stekao nakon donošenja odluke o prekršaju može to pravo ostvariti ako zahtjev za naknadu troškova podnese u roku tri mjeseca od dana kada mu je uručena pravomoćna odluka o prekršaju.

(8) Ako sud nije dijelom ili u cijelosti odlučio o troškovima postupka u odluci o prekršaju, učinit će to posebnim rješenjem.

(9) Ako ovim Zakonom nisu obuhvaćena sva pitanja troškova prekršajnog postupka, na odgovarajući će se način, kad to bude primjereno svrsi prekršajnog postupka, primijeniti odredbe Zakona o kaznenom postupku.“

Članak 16.

U članku 152. stavku 7. riječi: „obavijest tijela nadležnog za ovrhu“ zamjenjuju se riječima: „odgovarajućim podatkom u smislu stavka 5. ovoga članka.“

U stavku 11. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez i dodaju se riječi: „osim kada je to tijelo postupka Carinska uprava.“

U stavku 12. riječ: „prekršajni“ zamjenjuje se riječju: „općinski.“

Članak 17.

U članku 152.a stavku 1. riječ: „prekršajnog“ zamjenjuje se riječju: „općinskog.“

Članak 18.

Članak 152.e stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Protiv rješenja kojim se odbija molba za odgodu ili prekid izvršavanja rada za opće dobro osuđenik može u roku od tri dana od primitka rješenja podnijeti žalbu Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske.“

Članak 19.

U članku 153. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Podaci iz prekršajne evidencije su neklasificirani podaci u smislu posebnog zakona i smiju se koristiti samo u službene svrhe, a u odnosu na te podatke ne može se ostvariti pravo na pristup informaciji prema zakonu koji određuje to pravo.“

Članak 20.

U članku 160. stavku 2. točki 9. iza riječi: „Zakona“ dodaju se riječi: „potpisanu od strane počinitelja ili kopiju te obavijesti uz dokaz o dostavi ili potvrdu o obavljenoj dostavi kad je ta obavijest dostavljena sukladno članku 145. ili 148. ovoga Zakona.“

Članak 21.

U članku 161. stavku 4. iza riječi: „članka 109.a ovoga Zakona“ dodaju se riječi: „potpisana od strane počinitelja ili kopija te obavijesti uz dokaz o dostavi ili potvrdu o obavljenoj dostavi ako je ta obavijest dostavljena sukladno članku 145. ili 148. ovoga Zakona.“

Članak 22.

U članku 189. stavku 6. riječi: „prekršajnog suda“ zamjenjuju se riječima: „općinskog suda.“

U stavku 7. riječ: „prekršajnog“ zamjenjuje se riječju: „općinskog.“

Članak 23.

U članku 191. stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

Članak 24.

U članku 202. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Drugostupanjski sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i to iz osnova i razloga koje žalitelj navodi u žalbi. Po službenoj dužnosti drugostupanjski sud mora uvijek ispitati jesu li počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1.

točaka 6., 7., 9. i 10. ovoga Zakona, jesu li presudom na štetu okrivljenika povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava i je li u postupku nastupila zastara prekršajnog progona.“

U stavku 5. na kraju rečenice iza riječi: „koristi“ dodaju se riječi: “i oduzimanju predmeta.“

U stavku 6. iza riječi: „takva žalba postoji“ zarez i riječi: „osim ako se protiv žalitelja presudom odbija optužba zbog nastupanja zastare prekršajnog progona“ brišu se.

Članak 25.

U članku 206. stavku 1. riječi: „stavka 1.“ brišu se.

Članak 26.

U članku 215. stavku 3. riječ: „prekršajnom“ zamjenjuje se riječju: „općinskom.“

Članak 27.

U članku 218. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Zahtjev za izvanredno ublažavanje kazne podnosi se tijelu koje je donijelo u prvom stupnju odluku o prekršaju.“

Članak 28.

U članku 221. stavku 2. riječ: „prekršajni“ zamjenjuje se riječju: „općinski.“

Članak 29.

U članku 238. stavku 8. riječi: „nadležni sud“ zamjenjuju se riječima: „Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.“

U točki 4. zadnja rečenica mijenja se i glasi: „Ako se, u ovom slučaju, radi o prigovoru iz članka 237. stavak 1. točke 2. ovoga Zakona, postupit će se prema stavku 11. ovoga članka.“

U stavku 11. riječi: „nadležnom prekršajnom sudu iz članka 94. stavka 2. ovoga Zakona“ zamjenjuje se riječima: „Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske.“

Članak 30.

U članku 243. stavku 1. riječ: „prekršajnom“ zamjenjuje se riječju: „općinskom.“

Članak 31.

U članku 245. stavku 7. riječ: „prekršajnom“ briše se, a iza riječi: „sucu“ dodaju se riječi: „općinskog suda.“

U drugoj rečenici riječi: „Prekršajni će sudac“ zamjenjuju se riječima: „Sudac općinskog suda će.“

Članak 32.

U članku 249. stavak 2. briše se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33.

Predmete za koje je, na temelju ovoga Zakona, stvarno nadležan Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, općinski sudovi dostavit će tom sudu najkasnije u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 34.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2019. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Prekršajni zakon (Narodne novine, br. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15 i 70/17) donesen je 10. listopada 2007. godine, a stupio je na snagu 1. siječnja 2008. godine. Zakon je izmijenjen i dopunjen dva puta u 2013. godini, Zakonom o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 39/13), koji je stupio na snagu 1. lipnja 2013. godine i Zakonom o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 157/13), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2014. godine. Te su izmjene i dopune bile reformskog karaktera, jer su ciljevi visoko postavljeni i mogli su se ostvariti samo ozbiljnim i suštinskim, reformskim promjenama. Ti ciljevi bili su: rasterećenje sudova, prvenstveno Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, odnosno smanjenje broja predmeta koji dolaze pred sud, povećanje učinkovitosti izvršenja odluka odnosno povećanje naplate novčanih kazni i efikasnije prisilne naplate te pojednostavljenje i ubrzanje postupka radi povećanja efikasnosti i kapaciteta sudova i prekršajnih tijela za rješavanje predmeta. Svi ciljevi postignuti su i to u kratkom vremenu, a sada se pokazuje da su time stvoreni uvjeti za daljnju reformu pravosudnog sustava.

Treće izmjene i dopune Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 110/15) stupile su na snagu 21. listopada 2015. godine, a bile su inicirane i provedene zbog određenih pravno obvezujućih akata Europske unije koje su posebni zakoni (iz djelokruga pravnih osoba kojima je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, tzv. regulatorne agencije) morali prenijeti u domaće zakonodavstvo, a zahtijevali su proširenje zakonodavnog okvira prekršajnog prava.

Međutim, u vremenu nakon stupanja na snagu tih trećih izmjena i dopuna Prekršajnog zakona nastali su novi pravno obvezujući akti Europske unije koji su u izvjesnoj mjeri opet prelazili ili odstupali od domaćeg zakonodavnog okvira, pa je četvrtim izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 70/2017) stvoreno fleksibilno zakonodavno rješenje koje omogućava posebnim zakonima nesmetano prenošenje pravno obvezujućih akata Europske

unije uz istodobno preveniranje zakonodavne nužnosti stalnih ili čestih izmjena Prekršajnog zakona.

Ove pete izmjene i dopune Prekršajnog zakona direktna su posljedica reforme pravosudnog sustava koja se provodi kroz predstojeću reorganizaciju mreže prvostupanjskih sudova u Republici Hrvatskoj i odgovarajuće izmjene Zakona o sudovima u istom vremenskom okviru zajedno s izmjenama Zakona o područjima i sjedištima sudova te Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Ciljevi koji će se postići jesu omogućavanje spajanja općinskih i prekršajnih sudova, unapređenje sustava upravljanja sudovima te obavljanja poslova sudske i pravosudne uprave. Spajanje općinskih i prekršajnih sudova provest će se na način da prekršajni sudovi kao posebna vrsta više neće postojati, pa zbog organizacijskog spajanja prekršajnih sudova s općinskim sudovima treba odgovarajuće uskladiti odnosno prilagoditi tekst važećeg Prekršajnog zakona. Predmetno spajanje općinskih i prekršajnih sudova polazi od činjenice da je zadnjih godina značajno smanjen priljev prekršajnih predmeta (broj neriješenih prekršajnih predmeta na kraju 2015. godine iznosio je 69.547, na kraju 2016. godine 56.519, a na kraju 2017. godine iznosio je 40.737) pa je time posljedično došlo i do značajnog smanjenja opterećenosti sudaca prekršajnih sudova.

Značajan pad priliva prekršajnih predmeta nakon izmjena mjerodavnog prekršajnog zakonodavstva pokazao je neperspektivnost daljnjeg zadržavanja posebnog ustroja prekršajnih sudova, čijim će spajanjem s općinskim sudovima biti omogućeno racionalnije korištenje sudaca i službeničkih potencijala. Spajanjem općinskih i prekršajnih sudova omogućiti će se optimalno korištenje ljudskih potencijala na sudovima. Prekršajni sudovi će postati odjeli unutar općinskih sudova pa bi se suci koji su razmjerno manje opterećeni mogli s prekršajnih predmeta preusmjeriti u druge grane sudovanja u kojima postoji razmjerno veće opterećenje odnosno nedostatan broj sudaca.

Prema tome, glavni razlog donošenja ovoga Zakona o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona jest spajanje općinskih i prekršajnih sudova i „tehnička“ prilagodba teksta Prekršajnog zakona koja će omogućiti funkcionalno spajanje odnosno nesmetanu primjenu Prekršajnog zakona u takvim uvjetima.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Ovaj Zakon o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona uređuje ona pitanja koja je nužno urediti da bi se omogućila nesmetana primjena Prekršajnog zakona u promijenjenim uvjetima spajanja prekršajnih sudova s općinskim sudovima odnosno prestanka postojanja prekršajnih sudova kao zasebne vrste sudova. To su pitanja koja uređuju odredbe o nadležnostima (općinskih sudova kad rješavaju prekršajne predmete i Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske), odredbe o sastavu suda, odredbe o izuzeću sudaca i odlučivanju o izuzeću sudaca i odredbe koje uređuju odnos između općinskih sudova kad rješavaju prekršajne predmete i Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske. To su „tehničke“ prilagodbe teksta Prekršajnog zakona koje će omogućiti funkcionalno spajanje sudova i nesmetanu primjenu Prekršajnog zakona u takvim uvjetima.

Izmijenjeno je i nekoliko odredbi radi (daljnje) harmonizacije prekršajnog i kaznenog prava. Tako je harmonizacija sa Zakonom o kaznenom postupku nastavljena u pogledu odlučivanja o troškovima postupka i prava na naknadu troškova postupka te u pogledu granica ispitivanja prvostupanjске presude, dok se daljnja harmonizacija s Kaznenim zakonom ogleda u

izjednačavanju zaštitne mjere zabrane upravljanja motornim vozilom s odgovarajućom sigurnosnom mjerom iz Kaznenog zakona u određenju trenutka kada mjera započinje teći.

Ovakva daljnja harmonizacija prekršajnog i kaznenog prava sada se posebno pokazuje opravdanom u uvjetima prestanka postojanja prekršajnih sudova kao zasebne vrste sudova i prenošenja nadležnosti prekršajnog sudovanja na općinske sudove, jer će olakšati situacije u kojima suci koji su do sada odlučivali u kaznenim stvarima sada rješavaju (i) prekršajne predmete i obrnuto.

Iz istog razloga, a i radi otklanja svake dvojbe i tumačenja, dodana su upućivanja na Zakon o kaznenom postupku u članku 15. i upućivanja na Zakon o sudovima za mladež u članku 3. ovoga Zakona.

Dopunjena je i odredba članka 33. koja određuje okvir unutar kojeg se mogu propisivati i izricati novčane kazne pa se ovim Zakonom, uzimajući u obzir da važeći Prekršajni zakon dopušta da se za najteže prekršaje propisane zakonom u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode iznimno može propisati i izreći novčanu kaznu do 1.000.000,00 kuna i okrivljeniku fizičkoj osobi, okvir proširuje i na područje poreza, carine i financija u kojima će se za najteže prekršaje također moći za fizičke osobe propisati i izreći takve odvratajuće kazne.

Uz to, ovim Zakonom uređuju se i otklanjaju iz Prekršajnog zakona i neki nomotehnički nedostaci (članak 15.), razjašnjavaju odredbe radi otklanjanja nerazumijevanja primjene u praksi (članci 19., 20. i 21.), uklanjaju odredbe koje se ne primjenjuju (članak 32.) i ispravljaju očigledne greške u pisanju (članci 23. i 25.).

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Određujući okvir unutar kojeg se mogu propisivati i izricati novčane kazne, važeći Prekršajni zakon dopušta da se za najteže prekršaje propisane zakonom u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode iznimno može propisati i izreći novčanu kaznu do 1.000.000,00 kuna okrivljeniku fizičkoj osobi. Takva je odredba uperena na specijalnu i generalnu prevenciju velikih i teško popravljivih šteta, što zahtjeva primjerene odvratajuće kazne. Slično tome, fizička osoba može prekršajem nanijeti potencijalno velike štete i u području poreza, carine i financija (npr. za državni proračun, proračun jedinica lokalne i područne samouprave itd.), što također zahtjeva primjerene odvratajuće kazne.

Uz članak 2.

Ovom izmjenom zaštitna se mjera zabrane upravljanja motornim vozilom izjednačuje s odgovarajućom sigurnosnom mjerom iz Kaznenog zakona u pogledu trenutka kada mjera započinje teći. Ujedno će se otkloniti sadašnje teškoće i troškovi postizanja uredne dostave obavijesti o upisu izrečene mjere u evidenciju izdanih vozačkih dozvola. Također, praksa pokazuje da sadašnje rješenje dovodi određeni broj građana (prekršitelja) u zabludu glede vremena od kada i do kada im je zabranjeno upravljati motornim vozilom.

Uz članak 3.

Uslijed spajanja općinskih i prekršajnih sudova mijenjaju se sve odredbe kojima su regulirane vrste sudova, na način da su prekršajni sudovi brisani kao posebna vrsta sudova odnosno potrebno je dosljedno imenovati odgovarajuću vrstu suda umjesto dosadašnjih postojećih

prekršajnih sudova. Tako je i u članku 82. koji regulira temeljnu svrhu postupovnih odredbi potrebno navesti da Prekršajni zakon utvrđuje pravila po kojima se prekršajni postupak vodi pred općinskim sudovima.

U stavku 2. je radi daljnje harmonizacije prekršajnog i kaznenog prava, a i radi otklanja svake dvojbe o primjeni, kad je to primjereno svrsi prekršajnog postupka, uz upućivanje na primjenu Zakona o kaznenom postupku dodano je i upućivanje na Zakon o sudovima za mladež.

Uz članak 4.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 5.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 6.

U članku 94. o nadležnostima brišu se odredbe o (posebnoj) stvarnoj i mjesnoj nadležnosti prekršajnih sudova u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu.

Prekršajni zakon je reformskim izmjenama i dopunama u 2013. godini iz nadležnosti Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske izuzeo odlučivanje o žalbama na novčanu kaznu propisanu do 15.000,00 kuna, kao i o prigovorima na prekršajni nalog kada je izjavljen samo u odnosu na sankciju te za isto propisao nadležnost vijeća prvostupanjskih sudova u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu.

To je učinjeno zbog tadašnje neizdržive preopterećenosti Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske ogromnim brojem predmeta koji su taj sud pretvorili u usko grlo zagušenosti ukupnog prekršajnog sustava. Sada je to stanje potpuno promijenjeno i opravdano je predmetnu nadležnost vratiti Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske, uzimajući pri tome i dobrobit za ujednačavanje pravnih shvaćanja i prakse i kaznene politike. Osim toga, predloženo zakonske rješenje ujedno se ukazuje nužnim zbog spajanja općinskih i prekršajnih sudova, kako bi se izbjegla potreba osnivanja posebnih drugostupanjskih vijeća za prekršaje od tri suca, pri određenim općinskim sudovima.

Uz članak 7.

Nastavno na obrazloženje uz članak 4. ovoga Zakona, nužno se mijenja i članak 95. kojim je propisana stvarna nadležnost Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, kao žalbenog i drugostupanjskog suda u odnosu na prekršajne predmete općinskog suda i tijela državne uprave, u dijelu u kojem su do sada odlučivala vijeća pri četiri prvostupanjaska prekršajna suda (Zagreb, Split, Rijeka, Osijek). Točkom 5. uvrštena je odredba koja se odnosi na Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama EU, koji u članku 78.a propisuje nadležnost prekršajnih i općinskih sudova u postupku priznanja odluka o novčanim kaznama među državama članicama EU, a Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske je nadležan za odlučivanje o žalbama na prvostupanjске odluke u odnosu na te prekršaje, a ujedno se time Prekršajni zakon usklađuje s Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima.

Uz članak 8.

U vezi stavka 1. vidi obrazloženje uz članak 3.

Stavak 2. briše se sukladno izmjenama iz članka 6. ovoga Zakona u pogledu vijeća prekršajnih sudova iz članka 94. Prekršajnog zakona.

Uz članak 9.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 10.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 11.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 12.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 13.

Sukladno izmjenama u članku 6. ovoga Zakona (odnosno članka 94. Prekršajnog zakona), mijenja se odredba članka 125. stavaka 2., 3., 4. i 6., na način da umjesto vijeća prekršajnih sudova u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku, o molbi za povrat u prijašnje stanje odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Uz članak 14.

Troškove postupka u povodu pravnog lijeka u paušalnom iznosu snosi okrivljenik koji je podnio redovni pravni lijek s kojim nije uspio u cijelosti ili djelomično te okrivljenik koji je podnio žalbu s kojom nije uspio u cijelosti ili djelomično, a protiv odluke je istovremeno podnio žalbu i ovlaštenu tužitelj. Troškove odmjerava sud koji je odlučivao o pravnom lijeku, a ovim izmjenama se istovremeno usklađuju odredbe o troškovima postupka u ovom dijelu sa izmjenama odredba o stvarnoj nadležnosti u člancima 6. i 7. ovoga Zakona.

Uz članak 15.

Važeća odredba članka 140. ima nomotehnički nedostatak, jer vezano uz odlučivanje o troškovima nije sadržavala sve vrste odluka, tj. ne sadrži rješenje kao odluku koju donose tijela državne uprave nego samo presudu (a presudu može donijeti samo sud).

U stavku 2. predlaže se dodati točku 7. prema kojoj okrivljenik dobiva pravo na naknadu troškova nužnih izdataka i nagrade branitelja i u ostalim slučajevima, a ne samo u do sada propisanim slučajevima (kad djelo nije prekršaj ili nema dokaza da je okrivljenik počinio prekršaj). Tako bi okrivljenik imao pravo na nagradu i nužne izdatke branitelja i u slučaju odbijanja optužbe npr. zbog zastare, odustanka tužitelja od optužnog prijedloga ili kod npr. presuđene stvari.

Time bi se uskladila odredba o troškovima okrivljenika sa odgovarajućim odredbama Zakona o kaznenom postupku i eksplicite uvažile odluke i stajališta Vrhovnog suda Republike Hrvatske povodom zahtjeva za zaštitu zakonitosti u prekršajnim predmetima u kojima je upućivano na supsidijarnu primjenu Zakona o kaznenom postupku. Pored toga, s obzirom da je broj zastara prekršajnih postupaka drastično opao, ne očekuje se značajnije povećanje broja zahtjeva za naknadu troškova nužnih izdataka i nagrade branitelja.

Uz članak 16.

Za provođenje postupka za izvršenje odluka prema članku 152. neophodni su podaci u smislu stavka 5. tog članka. Ti podaci su sadržani u obavijesti tijela nadležnog za ovrhu, međutim ako takve formalne obavijesti nema, nije nužno inzistirati na takvoj formalnoj obavijesti ako odgovarajući podaci postoje i dostupni su nadležnom sudu odnosno tijelu državne uprave. Takvo zakonsko rješenje će unaprijediti, pojednostaviti i povećati učinkovitost postupka izvršenja.

Uz članak 17.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 18.

Odredba se odgovarajuće mijenja zbog izmjena u članku 6. ovoga Zakona u pogledu vijeća prekršajnih sudova iz članka 94., a nadležnost za odlučivanje posljedično prelazi na Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Uz članak 19.

Tijela kojima se daju ili mogu dati podaci iz prekršajne evidencije određena su zakonom. Zbog nerazumijevanja svrhe prekršajne evidencije u praksi dolazi do neopravdanih zahtjeva za uvid i korištenje tih podataka, pa i pozivanja na pravo na pristup informacijama. Stoga se predlaže odredba koja će otkloniti takvo nerazumijevanje na isti način kao u Zakonu o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji u pogledu podataka iz kaznene evidencije.

Uz članak 20.

Odredba iz članka 160. stavka 2. točke 9. dopunjena je radi razjašnjenja da ista opća pravila o dostavi vrijede i za pisanu obavijesti o pravima iz članka 109.a kad je u pitanju sadržaj optužnog prijedloga.

Uz članak 21.

Odredba iz članka 161. stavka 4. dopunjena je radi razjašnjenja da ista opća pravila o dostavi vrijede i za pisanu obavijesti o pravima iz članka 109.a kad je u pitanju ispitivanje optužnog prijedloga.

Uz članak 22.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 23.

Briše se odredba o žalbi protiv odluka vijeća prekršajnih sudova iz članka 94. sukladno izmjeni u članku 6. ovog Zakona. Vidi obrazloženje uz članak 6.

Uz članak 24.

Važeći Prekršajni zakon postavlja granice ispitivanja prvostupanjske presude i neka ograničenja pa tako drugostupanjski sud po službenoj dužnosti pazi na bitne povrede postupka ako su istaknute u žalbi, a u dijelu u kojemu po žalbi ispituje presudu, sud po službenoj dužnosti ispituje i jesu li presudom na štetu okrivljenika povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava i je li u postupku nastupila zastara prekršajnog progona. U takvoj pravnoj situaciji moguće je da bi u slučaju evidentne bitne povrede postupka prvostupanjska odluka bila ukinuta ako je povreda istaknuta u žalbi, a ako nije, takva (u biti nezakonita) odluka može postati pravomoćna. Kako bi se izbjegle takve pravne situacije, predlaže se izmjena članka 202. na način da drugostupanjski sud po službenoj dužnosti u cijelosti ispituje pobijanu odluku, postoje li povrede članka 195. stavka 1. točaka 6., 7., 9. i 10., te jesu li presudom na štetu okrivljenika povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava i je li u postupku nastupila zastara prekršajnog progona. Izmjenom u stavku 6. načelo beneficium cohaesionis primjenjivalo bi se u punom opsegu, jednako kao u kaznenom postupku u odnosu na granice preispitivanja prvostupanjske odluke.

U stavku 5. se dodaju riječi: "i oduzimanju predmeta", jer se radi o previdu odnosno nedostatku u važećem Prekršajnom zakonu s obzirom da oduzimanje imovinske koristi i oduzimanje predmeta kao dva pravna instituta slijede istu pravnu sudbinu.

Uz članak 25.

Ispravlja se greška navođenja stavka 1. u članku koji nema stavaka.

Uz članak 26.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 27.

Izričaj u stavku 1. mijenja se, jer se prekršajni sudovi spajaju s općinskim sudovima i s obzirom da odluke o prekršaju mogu donositi i tijela državne uprave koja su posebnim zakonom ovlaštena voditi prekršajni postupak.

Uz članak 28.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 29.

Odredba se odgovarajuće mijenja zbog izmjena u članku 4. ovoga Zakona u pogledu vijeća prekršajnih sudova iz članka 94., vidi obrazloženje uz članak 6.

Uz članak 30.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 31.

Vidi obrazloženje uz članak 3.

Uz članak 32.

Tijelo nadležno za evidenciju o negativnim prekršajnim bodovima rješenjem utvrđuje da je osuđenik prikupio određeni broj negativnih prekršajnih bodova i rješenjem će primijeniti pravnu posljedicu predviđenu posebnim zakonom. To rješenje donosi se u upravnom postupku i na njega nema prava žalbe, ali se može pokrenuti upravni spor. Stoga se briše stavak 2. odnosno nadležnost da o (nedopuštenoj) žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Uz članak 33.

Ovaj članak propisuje postupanje s prekršajnim predmetima koji će se nastaviti rješavati sukladno promjeni stvarne nadležnosti iz članka 5. ovog Zakona odnosno propisuje da će predmete za koje je, na temelju ovoga Zakona, stvarno nadležan Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, općinski sudovi dostaviti tom sudu najkasnije u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

IV. PODACI O FINACIJSKIM SREDSTVIMA POTREBNIM ZA PROVOĐENJE ZAKONA I O NAČINU OSIGURANJA TIH SREDSTAVA

Za provođenje ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA

U odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona, Konačni prijedlog sadrži nove članke 1., 2. i 32. te dopunjen ili izmijenjen članak 3. (članak 1. u Prijedlogu), članak 6. (članak 4. u Prijedlogu), članak 15. (članak 13. u Prijedlogu), članak 24. (članak 22. u Prijedlogu) i članak 33. (članak 30. u Prijedlogu).

VI. RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Hrvatski sabor donio je na 9. sjednici održanoj 28. rujna 2018. zaključak kojim prihvaća Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona i sve primjedbe, prijedloge i mišljenja iznesena u raspravi uputio je predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona. Uvažavajući primjedbe, prijedloge i mišljenja Odbora za zakonodavstvo, Kluba zastupnika Neovisni za Hrvatsku (zastupnik Zlatko Hasanbegović), Kluba zastupnika GLAS-a i HSU (zastupnik Silvano Hrelja) i Kluba zastupnika SDP (zastupnik Orsat Miljenić) i zastupnika Peđe Grbina, izmijenjeni su ili dopunjeni članak 6. (članak 4. u Prijedlogu), članak 15. (članak 13. u Prijedlogu) i članak 33. (članak 30. u Prijedlogu).

Članak 1. dodan je na inicijativu Ministarstva financija radi uvođenja odvrćućih novčanih kazni koje mogu biti razmjerno potencijalno velikim štetama koje i fizička osoba može nanijeti počinjenjem prekršaja u području poreza, carine i financija, a što je i u suglasju sa zakonodavnim rješenjima, praksom i trendovima u državama članicama Europske unije. Članak 2. dodan je radi usklađenja prekršajnog i kaznenog prava, a na dobrobit osuđenika (građana), jer otklanja eventualne dvojbe o trenutku kada zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom počinje teći.

Članak 32. dodan je da bi izbrisao odredbu važećeg zakona koja se više ne može primijeniti, jer se materija na koju se odredba odnosi rješava u upravnom, a ne u prekršajnom postupku.

Članku 3. (članak 1. u Prijedlogu) dodan je stavak 2. radi otklanja svake dvojbe o primjeni, kad je to primjereno svrsi prekršajnog postupka, Zakona o sudovima za mladež, a time je ujedno nastavljena harmonizacija prekršajnog i kaznenog prava.

Članku 24. (članak 22. u Prijedlogu) dodana je odredba da se dodaju riječi: “i oduzimanju predmeta“, jer se radi o previdu odnosno nedostatku u važećem Prekršajnom zakonu.

Drugih razlika između Prijedloga Zakona i Konačnog prijedloga nema.

VII. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO S RAZLOZIMA NEPRIHVATANJA

Nema prijedloga, primjedbi ili mišljenja koji su dani na Prijedlog zakona, a koje predlagatelj nije prihvatio.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 33.

(1) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 2000,00 kuna ni većem od 1.000.000,00 kuna.

(2) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 1000,00 kuna ni većem od 500.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 50.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 500,00 kuna ni većem od 10.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi obavljanja njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 300,00 kuna ni većem od 5.000,00 kuna.

(6) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 2.000,00 kuna.

(7) Za najteže prekršaje propisane zakonom u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode, sigurnosti i zdravlja na radu, rada i zapošljavanja na crno, socijalne sigurnosti, poreza, carine i financija, telekomunikacija (elektroničkih komunikacija), ugrožavanja tržišnog natjecanja, državnih robnih pričuva, biološke raznolikosti te unošenja u okoliš i stavljanja na tržište genetski modificiranih organizama ili proizvoda od njih te u području graditeljstva neispunjavanje bitnih zahtjeva za građevinu može se propisati i izreći novčana kazna u visini najviše do dvostrukih općih maksimuma propisanih stavcima 1. do 3. ovoga članka, a za prekršaj u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode iznimno je moguće propisati i izreći novčanu kaznu do 1.000.000,00 kuna okrivljeniku fizičkoj osobi.

(8) Za prekršaj iz koristoljublja kojim je ostvarena imovinska korist počinitelj se može strože kazniti, najviše do dvostruko propisane kazne za taj prekršaj.

(9) Posebnim zakonom može se poduzetniku za najteže prekršaje iz stavka 7. ovoga članka propisati i izreći novčana kazna u postotku 1% do 10% njegovog ukupnog prihoda, ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu. Ako izvješća za tu godinu nema, za osnovicu izricanja kazne uzet će se posljednja dostupna službena godišnja financijska izvješća. Posebnim zakonom može se propisati što čini ukupan prihod poduzetnika.

(10) Rok za plaćanje novčane kazne određuje sud u samoj presudi vodeći računa o visini novčane kazne. Rok ne može biti kraći od osam dana ni dulji od tri mjeseca, a u opravdanim slučajevima (ovisno o visini novčane kazne i imovinskim prilikama okrivljenika) sud može odrediti obročnu otplatu novčane kazne u vremenu do šest mjeseci, osim ako propisom o prekršaju za to nije određen dulji rok. Ako se radi o okrivljeniku iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, rok plaćanja izrečene novčane kazne se može odrediti odmah.

(11) Opći minimumi novčane kazne propisani ovim člankom primjenjuju se i prilikom utvrđivanja novčane kazne za prekršaje u stjecađu.

Članak 58.

(1) Zaštitnu mjeru zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju od jednog mjeseca do dvije godine sud može izreći počinitelju prekršaja protiv sigurnosti prometa kad postoji opasnost da će upravljajući motornim vozilom ugroziti sigurnost prometa. Zabrana se izriče u odnosu na sve vrste ili kategorije ili u odnosu na samo određene vrste ili kategorije motornih vozila.

(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka počinje teći sljedećim danom kada je okrivljeniku nadležno tijelo uredno dostavilo obavijest o upisu izrečene mjere u evidenciju izdanih vozačkih dozvola, a vrijeme provedeno na izdržavanju zatvora ne uračunava se u vrijeme trajanja mjere.

(3) Ako okrivljenik ne postupi prema zabrani iz stavka 1. ovoga članka kad je izrečena uz uvjetnu osudu, sud može postupiti prema članku 46. stavku 4. ovoga Zakona.

(4) Vrijeme privremenog oduzimanja vozačke dozvole uračunat će se u vrijeme zabrane upravljanja motornim vozilom.

(5) Zabrana upravljanja motornim vozilom izrečena osuđeniku koji ima stranu dozvolu za upravljanje motornim vozilom sastoji se u zabrani njezina korištenja na području Republike Hrvatske kao i u zabrani izdavanja mu vozačke dozvole Republike Hrvatske. Ako protiv presude kojom je izrečena mjera nije podnesena žalba, mjera počinje teći od dana pravomoćnosti presude. Ako je protiv presude podnesena žalba o kojoj je odlučivao žalbeni sud, mjera počinje teći od uredne dostave drugostupanjske odluke osuđeniku.

Članak 82.

(1) Postupovnim odredbama ovoga Zakona utvrđuju se pravila kojima se pred prekršajnim sudovima i svim drugim tijelima koja vode prekršajni postupak, osigurava pravično vođenje prekršajnog postupka, zaštita ljudskih prava, pravilno utvrđivanje činjenica i zakonito odlučivanje o prekršajnoj odgovornosti tako da nitko nedužan ne bude osuđen, a da se počinitelju prekršaja izrekne kazna ili primijeni druga prekršajnoppravna sankcija.

(2) Prije donošenja pravomoćne odluke o prekršaju okrivljenik može biti ograničen u svojoj slobodi i drugim pravima samo uz uvjete koje određuje ovaj Zakon.

(3) Ako ovaj Zakon ne sadrži odredbe o pojedinim pitanjima postupka, na odgovarajući će se način, kada to bude primjereno svrsi prekršajnog postupka, primijeniti odredbe Zakona o kaznenom postupku.

Članak 92.

Ako primjena propisa o prekršaju ovisi o prethodnom rješenju kakvoga pravnog pitanja za čije je rješenje nadležan sud u kojem drugom postupku ili koje drugo državno tijelo, prekršajni sud ili tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak može samo riješiti i to pitanje prema odredbama koje važe za dokazivanje u prekršajnom postupku. Rješenje toga pravnog pitanja ima učinak samo za prekršajni predmet o kojem se raspravlja.

Članak 93.

(1) U prekršajnim predmetima sude prekršajni sudovi i Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske. Posebnim se zakonom može propisati stvarna nadležnost tijela državne uprave za vođenje prekršajnog postupka u prvom stupnju, osim u postupku po prigovoru protiv obaveznog prekršajnog naloga (članci 239. do 244. ovoga Zakona).

(2) Maloljetnim počiniteljima prekršaja uvijek sude sudovi, osim ako ovim Zakonom nije propisano drukčije.

Članak 94.

(1) Prekršajni sudovi su nadležni:

1. suditi u prvom stupnju za sve prekršaje, osim za one za koje je zakonom propisana nadležnost tijela državne uprave,
2. odlučivati o prigovorima protiv prekršajnih naloga svih ovlaštenih izdavatelja kada je prigovor podnesen zbog odluke o prekršajnoj sankciji, troškovima postupka, oduzimanja imovinske koristi ili oduzimanja predmeta,
3. odlučivati o žalbi podnesenoj samo zbog odluke o prekršajnim sankcijama, troškovima postupka, oduzimanju imovinske koristi ili oduzimanju predmeta protiv odluke o prekršaju koju je donio sud ili drugo tijelo postupka samo za prekršaj ili stjecaj prekršaja za koje je kao kazna propisana samo novčana kazna do 15.000,00 kuna,
4. odlučivati o zahtjevu za obnovu prekršajnog postupka:
 - a) u predmetima u kojima su sudili,
 - b) protiv pravomoćnih prekršajnih naloga ovlaštenih tužitelja ako je riječ o prekršajima iz stvarne nadležnosti suda, te
 - c) protiv svih pravomoćnih obaveznih prekršajnih naloga.
5. pružati pravnu pomoć prema odredbama međunarodnih ugovora i ovoga Zakona,
6. obavljati i druge poslove propisane zakonom.

(2) Stvarno i mjesno nadležni za odlučivanje u predmetima iz stavka 1. točke 2. i 3. ovog članka su prekršajni sudovi u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu:

1. Prekršajni sud u Osijeku nadležan je i za područja prekršajnih sudova u Osječko-baranjskoj županiji, Brodsko-posavskoj županiji, Vukovarsko-srijemskoj županiji i Požeško-slavonskoj županiji,
2. Prekršajni sud u Rijeci nadležan je i za područja prekršajnih sudova u Primorsko-goranskoj županiji, Ličko-senjskoj županiji i Istarskoj županiji,
3. Prekršajni sud u Splitu nadležan je i za područja prekršajnih sudova u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Zadarskoj županiji, Šibensko-kninskoj županiji i Dubrovačko-neretvanskoj županiji,
4. Prekršajni sud u Zagrebu nadležan je i za područja prekršajnih sudova u Gradu Zagrebu, Zagrebačkoj županiji, Krapinsko-zagorskoj županiji, Sisačko-moslavačkoj županiji, Karlovačkoj županiji, Varaždinskoj županiji, Koprivničko-križevačkoj županiji, Bjelovarsko-bilogorskoj županiji, Virovitičko-podravskoj županiji i Međimurskoj županiji.

(3) Kod prekršaja pravne osobe i u njoj odgovorne osobe iz stavka 1. točke 3. ovoga članka, prekršajni je sud nadležan odlučivati o žalbi samo ako su uvjeti iz te odredbe ostvareni u odnosu na prekršaj pravne osobe.

(4) Sud koji prema stavku 1. točki 2. i 3. ovoga članka odlučuje o prigovoru odnosno žalbi, nadležan je za odlučivanje i o žalbi protiv rješenja kojim je izdavatelj prekršajnog naloga prigovor odbacio nepravodobnim, nedopuštenim ili nepotpunim i o žalbi protiv rješenja kojim je donositelj odluke o prekršaju žalbu odbacio nepravodobnom, nedopuštenom ili nepotpunom

(5) Prekršajni sud u Zagrebu je isključivo mjesno nadležan za suđenje u postupcima koje kod suda pokreće ovlaštenu tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora.

Članak 95.

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske nadležan je:

1. odlučivati u drugom stupnju o žalbama protiv presuda i rješenja prekršajnih sudova, tijela državne uprave koja vode prekršajni postupak, ovlaštenih tužitelja i drugih odluka kada je to propisano zakonom, osim ako nije propisano drukčije ovim Zakonom,
2. odlučivati o izvanrednim pravnim lijekovima u slučajevima propisanim ovim Zakonom,
3. odlučivati o sukobu nadležnosti između sudova,
4. odlučivati o zahtjevima za izuzećem predsjednika sudova,
5. obavljati i druge poslove propisane zakonom.

Članak 97.

(1) U prekršajnom sudu odluke donosi sudac pojedinac, ako drukčije nije propisano ovim Zakonom.

(2) Odluku iz članka 94. stavka 1. točke 2. i 3. donosi vijeće od tri suca, u kojem ne može sudjelovati sudac koji je donio prekršajni nalog odnosno presudu.

(3) Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske odluke donosi u vijeću od tri suca, ako nije drukčije propisano zakonom

Članak 98.

(1) Mjesno je nadležan sud na čijem je području prekršaj počinjen ili pokušan.

(2) Zakonom se može odrediti jedan prekršajni sud koji će odlučivati u određenoj vrsti prekršaja iz nadležnosti prekršajnih sudova s područja više prekršajnih sudova ili na području Republike Hrvatske.

(3) Ako je prekršaj počinjen ili pokušan na područjima raznih sudova ili granici tih područja, ili se ne zna na kojem je području počinjen ili pokušan, nadležan je onaj od tih sudova koji je prvi započeo postupak, a ako postupak još nije započet – sud kojem je prije podnesen optužni prijedlog.

(4) Ako je prekršaj počinjen na brodu ili zrakoplovu, dok se nalazi u domaćoj luci ili pristaništu, nadležan je sud na čijem se području nalazi ta luka ili pristanište. U ostalim slučajevima kad je prekršaj počinjen na brodu ili zrakoplovu, nadležan je sud na čijem se području nalazi matična

luka domaćeg broda odnosno zrakoplova ili domaće pristanište u kojem se brod odnosno zrakoplov (domaći ili strani) prvi put zaustavi, ako posebnim zakonom nije određeno drukčije.

(5) Ako je prekršaj počinjen tiskom, nadležan je sud na čijem je području spis tiskan. Ako to mjesto nije poznato ili je spis tiskan izvan područja Republike Hrvatske, nadležan je sud na čijem se području tiskani spis raspačava.

(6) Ako prema propisu za prekršaj odgovara sastavljač spisa, nadležan je i sud mjesta u kojem sastavljač ima prebivalište ili boravište, odnosno sjedište ili sud mjesta gdje se dogodio događaj na koji se spis odnosi.

(7) Odredbe stavka 4. ovoga članka primijenit će se odgovarajuće ako je spis ili izjava objavljena preko radija, televizije ili drugog elektroničkog medija.

(8) Ako nije poznato mjesto počinjenja prekršaja, nadležan je sud na čijem području okrivljenik ima prebivalište ili boravište, odnosno sjedište. Nakon započinjanja postupka, ostaje nadležnim taj sud i ako se nakon toga saznalo za mjesto počinjenja prekršaja.

(9) Ako se prema odredbama ovoga Zakona ne može utvrditi koji je sud mjesno nadležan, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske odredit će jedan od prekršajnih sudova pred kojim će se provesti postupak.

Članak 101.

(1) Kad je nadležni sud iz pravnih ili stvarnih razloga spriječen da postupi, dužan je o tome izvijestiti Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske koji će za postupanje odrediti drugi stvarno nadležni sud.

(2) Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske može rješenjem za vođenje postupka odrediti drugi stvarno nadležni sud, ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako za to postoje drugi važni razlozi.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka sud može donijeti na prijedlog suca prekršajnog suda ili državnog odvjetnika ako je tužitelj u postupku.

(4) U prekršajnom postupku pred tijelom državne uprave koje vodi prekršajni postupak, rješenje iz stavka 3. ovoga članka donosi nadležno ministarstvo.

Članak 103.

(1) Ako sud kojemu je ustupljen predmet na temelju članka 102. stavka 1. ovoga Zakona smatra da nije nadležan, pokrenut će postupak za rješavanje sukoba nadležnosti.

(2) Kad je u povodu žalbe protiv rješenja suda kojim se on proglasio mjesno nenadležnim (članak 102. stavak 1.) Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske svojim rješenjem odlučio koji je sud nadležan, taj je sud vezan za tu odluku o nadležnosti.

(3) O sukobu nadležnosti između prekršajnih sudova odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

(4) O sukobu nadležnosti između tijela državne uprave koja vode prekršajni postupak odlučuje nadležno ministarstvo, a ako je riječ o sukobu nadležnosti između tijela državne uprave različitih ministarstava, Vlada Republike Hrvatske.

(5) O sukobu nadležnosti sudova i tijela državne uprave koja vode prekršajni postupak odlučuje Ustavni sud Republike Hrvatske.

(6) Pri odlučivanju o sukobu nadležnosti Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, odnosno nadležno ministarstvo ili Vlada Republike Hrvatske mogu istodobno s rješenjem o sukobu nadležnosti po službenoj dužnosti donijeti odluku o prenošenju mjesne nadležnosti, ako je udovoljeno uvjetima predviđenim člankom 101. ovoga Zakona.

(7) Dok se ne riješi sukob nadležnosti, sud je dužan poduzimati one radnje u postupku za koje postoji opasnost od odgode.

Članak 106.

(1) O zahtjevu za izuzeće iz članka 105. ovoga Zakona odlučuje predsjednik prekršajnog suda. Ako se traži izuzeće i predsjednika suda, o tom zahtjevu odlučuje zamjenik predsjednika suda.

(2) Ako se traži izuzeće predsjednika suda koji nema zamjenika, odluku o izuzeću donosi predsjednik Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, a ako se traži izuzeće predsjednika Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, odluka o izuzeću donosi se na sjednici svih sudaca toga suda na kojoj pri donošenju odluke o izuzeću ne može sudjelovati predsjednik suda.

(3) Prije donošenja rješenja o izuzeću pribavit će se izjava suca odnosno predsjednika suda, a prema potrebi provest će se i drugi izvidi.

(4) Ako je zahtjev za otklon iz članka 104. stavka 2. ovoga Zakona podnesen nakon započinjanja postupka ili je zahtjev za izuzeće podnesen protivno odredbi članka 105. stavka 4. i 5. ovoga Zakona, zahtjev će se rješenjem odbaciti u cijelosti ili djelomično. Rješenje može donijeti i sudac odnosno predsjednik suda čije se izuzeće zahtjeva.

(5) Ako sudac ili predsjednik prekršajnog suda smatra da je zahtjev za njegovim izuzećem očito neosnovan, može takav zahtjev sam odbiti i nastaviti postupak. U tom slučaju ne primjenjuje se odredba stavka 3. ovoga članka.

(6) Protiv rješenja o zahtjevu za izuzeće nije dopuštena posebna žalba, ali se razlozi za izuzeće mogu isticati u žalbi na presudu.

Članak 125.

(1) Molba za povrat u prijašnje stanje, zajedno sa žalbom, podnosi se tijelu postupka koje je donijelo odluku o prekršaju u vezi s kojom se podnosi molba.

(2) O molbi za povrat u prijašnje stanje odlučuje onaj sud koji je nadležan za odlučivanje o žalbi protiv odluke o prekršaju u vezi s kojom je podnesena molba.

(3) Odlučujući o molbi za povrat u prijašnje stanje, nadležni će sud rješenjem molbu odbaciti kao nedopuštenu ako je:

1. molbu podnijela osoba koja nije za to ovlaštena,
2. molba podnesena, a uz nju nije podnesena i žalba,
3. molba podnesena nakon proteka rokova iz članka 124. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona,
4. molba podnesena nakon odbacivanja žalbe.

(4) Nakon donošenja rješenja iz stavka 3. ovoga članka, nadležni će sud, osim u slučaju iz točke 4. stavka 3. ovog članka, rješenjem odlučiti o pravodobnosti žalbe.

(5) Protiv rješenja iz stavka 3. i 4. ovoga članka žalba nije dopuštena.

(6) Ako ne donese rješenje prema stavku 3. ovoga članka, nadležni će sud rješenjem:

1. odbiti kao neosnovanu molbu i žalbu odbaciti kao nepravodobnu,
2. prihvatiti osnovanom molbu i uzeti u razmatranje žalbu kao pravodobno podnesenom.

(7) Protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka žalba nije dopuštena.

Članak 138.

(1) Troškovi prekršajnog postupka su izdaci učinjeni u povodu prekršajnog postupka od njegova pokretanja, pa i prije, pa sve do njegova završetka, te izdaci za uništenje oduzetih predmeta prekršaja.

(2) Troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju:

1. troškove tužitelja iz članka 109. stavka 1. točke 2. i 3. ovoga Zakona nastali utvrđivanjem prekršaja upotrebom tehničkih sredstava ili provođenjem potrebnih analiza i vještačenja,
2. sve troškove suda koje je unaprijed iz svojih proračunskih sredstava isplatio tijekom vođenja postupka (troškovi svjedoka, vještaka, tumača, drugih stručnih osoba, očevida, dovođenja okrivljenika i drugih osoba, putni troškovi i naknade službenih osoba i dr.) 3. paušalni iznos troškova prekršajnog postupka:

a) tijela postupka kada vode postupak,

b) prekršajnog suda kada odlučuje o prigovoru (članak 238. stavak 11. i članak 244. stavak 2.) i kada odlučuje o žalbi tužitelja i okrivljenika ili samo o žalbi okrivljenika (članak 94. stavak 1. točka 3.), kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika,

c) Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o žalbi tužitelja i okrivljenika ili samo o žalbi okrivljenika.

4. troškove liječenja okrivljenika koji nema pravo na zdravstvenu zaštitu dok se nalazi u zadržavanju ili zdravstvenoj ustanovi na temelju odluke suda,

5. putne troškove okrivljenika,

6. nužne izdatke oštećenika i oštećenika tužitelja te njihovih zakonskih zastupnika i njihovih opunomoćenika,

7. nužne izdatke i nagradu branitelja okrivljenika.

(3) Paušalna se svota određuje u okvirima određenim posebnim propisom s obzirom na složenost i trajanje postupka te imovno stanje okrivljenika.

(4) Troškove postupka koje unaprijed isplati iz svojih proračunskih sredstava, sud naplaćuje kasnije od okrivljenika ili drugih osoba koje su dužne naknaditi ih prema odredbama ovoga Zakona.

(5) Sud vodi poseban popis troškova učinjenih prema stavku 2. točki 1., 2. i 4. ovoga Zakona. Osoba koja traži da joj se naknadi kakav trošak, sudu podnosi troškovnik s potrebnim podacima i dokazima o nastalom trošku.

(6) Troškovi za prevođenja na jezike manjina u Republici Hrvatskoj koji nastanu primjenom odredaba Ustava i zakona o pravu pripadnika manjina u Republici Hrvatskoj na uporabu svog jezika neće se naplaćivati od osoba koje su prema ovom Zakonu dužne nadoknaditi troškove postupka.

(7) Ministar nadležan za poslove pravosuđa potanje pravilnikom propisuje naknadu troškova u prekršajnom postupku.

Članak 140.

(1) U oslobađajućoj presudi i presudi kojom se optužba odbija odlučit će se i o troškovima postupka.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, izreći će se u presudi da troškovi prekršajnog postupka iz članka 138. stavka 2. točaka 2. do 4. ovoga Zakona padaju na teret proračunskih sredstava suda, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, a troškovi iz članka 138. stavka 2. točaka 5. i 7. ovoga Zakona samo ako se presudom okrivljenik oslobađa od optužbe jer djelo nije prekršaj odnosno nema dokaza da je počinio prekršaj.

(3) Ako se postupak vodi i dovrši na zahtjev oštećenika tužitelja, obvezat će ga se da podmiri troškove postupka iz članka 138. stavka 2. točke 2. do 5. ovoga Zakona te nužne izdatke i nagradu branitelja okrivljenika, ako je svjesno podnio lažan optužni prijedlog.

(4) Odredbe ovoga Zakona o troškovima postupka na jednak se način primjenjuju na sve ovlaštene tužitelje.

(5) Osobe koje imaju pravo na trošak u postupku, dužne su postaviti zahtjev za ostvarenje troškova odmah. Sud će te osobe upozoriti da imaju pravo na trošak. Iznimno, ako te osobe nemaju sve podatke potrebne za izračun troška, sud može odobriti da zahtjev postave u roku koji odredi sud a najdulje u roku od 3 mjeseca.

(6) Osobe koje ne postave u roku iz stavka 5. ovoga članka zahtjev za isplatu troškova gube pravo na ostvarenje tih troškova.

(7) Okrivljenik koji je pravo na troškove stekao nakon donošenja odluke o prekršaju može to pravo ostvariti ako zahtjev za naknadu troškova podnese u roku tri mjeseca od dana kada mu je uručena pravomoćna odluka o prekršaju.

(8) Ako sud nije dijelom ili u cijelosti odlučio o troškovima postupka u odluci o prekršaju, učinit će to posebnim rješenjem.

Članak 152.

(1) Sud mjesta prebivališta osuđenika, kojem je pravomoćnom presudom izrečena kazna zatvora, rješenjem ga upućuje u ustanovu za izdržavanje kazne zatvora nadležnoj prema posebnom zakonu.

(2) Kada je pravomoćnu presudu iz stavka 1. ovoga članka donio drugi sud, taj sud će presudu s klauzulom pravomoćnosti dostaviti sudu iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčana kazna smatrat će se u cjelini plaćenom ako osuđena osoba plati dvije trećine izrečene novčane kazne u roku određenom odlukom kojom je ta kazna izrečena.

(4) Ako osuđena fizička osoba nije postupila prema stavku 3. ovoga članka ili nije u roku iz odluke o prekršaju u cijelosti ili djelomično uplatila troškove prekršajnog postupka ili oduzetu imovinsku korist ili osuđena pravna osoba nije u roku određenom odlukom o prekršaju uplatila novčanu kaznu ili troškove prekršajnog postupka ili oduzetu imovinsku korist, sud ili drugo tijelo koji su u prvom stupnju donijeli o tome pravomoćnu odluku podnijet će tijelu nadležnom za ovrhu nalog za naplatu na novčanim sredstvima osuđenika sukladno posebnom zakonu.

(5) Ako tijelo nadležno za ovrhu nije punoljetnom osuđeniku fizičkoj osobi u cjelini ili djelomično naplatilo novčanu kaznu iznad 2.000,00 kuna u roku od dvije godine od primitka naloga iz stavka 4. ovoga članka, odmah će o tome na odgovarajući način obavijestiti podnositelja naloga.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka, sud iz stavka 1. ovoga članka će rješenjem zamijeniti novčanu kaznu radom za opće dobro prema članku 34. stavku 6. ovoga Zakona i uputiti osuđenika na izvršenje rada za opće dobro. Rješenjem će se odrediti i zamjena neplaćene novčane kazne zatvorom za slučaj da osuđenik ne prihvati rad za opće dobro (članak 152.c ovog Zakona).

(7) Sud koji nije nadležan za postupanje prema stavku 6. ovoga članka i tijelo državne uprave koje je donijelo odluku o prekršaju dostavit će sudu iz stavka 1. ovoga članka ovjereni prijepis odluke o prekršaju s klauzulom pravomoćnosti i obavijest tijela nadležnog za ovrhu radi postupanja toga suda prema stavku 6. ovoga članka.

(8) Sud koji je donio rješenje o zamjeni novčane kazne radom za opće dobro ili zatvorom nadležan je za njegovo izvršenje i u slučaju kada je osuđenik nakon donošenja rješenja promijenio prebivalište.

(9) Nakon smrti osuđenika ne pokreće se postupak prema ovome članku a ako je osuđenik umro u tijeku postupka rješenjem će sud obustaviti postupak. Ako je postupak pokrenut na prijedlog tijela državne uprave rješenjem će se odbaciti zahtjev.

(10) Ako tijelo nadležno za ovrhu nije od osuđenika fizičke osobe novčanu kaznu do 2.000,00 kuna, pravne osobe, fizičke osobe obrtnika i fizičke osobe koja obavlja drugu samostalnu djelatnost u cjelini ili djelomično naplatilo novčanu kaznu, troškove postupka ili oduzetu imovinsku korist u roku od dvije godine od primitka naloga iz stavka 4. ovoga članka, odmah će o tome na odgovarajući način obavijestiti podnositelja naloga.

(11) Kada primi obavijest iz stavka 10. ovog članka, tijelo postupka će od Porezne uprave zatražiti da provede ovrhu na drugoj imovini osuđenika.

(12) Ako osuđenik koji nema prebivalište ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj ne uplati novčanu kaznu u ostavljenom roku iz odluke o prekršaju, sud koji je donio presudu rješenjem će je odmah zamijeniti zatvorom, prema odredbama ovoga Zakona. Kada je odluku o prekršaju donijelo tijelo državne uprave, na prijedlog toga tijela rješenje donosi nadležni prekršajni sud. Žalba protiv rješenja o zamijeni ne odgađa izvršenje rješenja

Članak 152.a

(1) Izvršavanje rada za opće dobro u nadležnosti je prekršajnog suda prema mjestu prebivališta osuđenika (u daljnjem tekstu: sud izvršenja).

(2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa sklapa ugovore s ustanovama i drugim pravnim osobama (u daljnjem tekstu: pravne osobe) o postojanju zajedničkog interesa za izvršavanje rada za opće dobro u prekršajnom postupku i o tome vodi evidenciju.

(3) Na temelju ugovora iz stavka 2. ovog članka sud izvršenja naredbom će uputiti osuđenika na rad za opće dobro.

(4) Pravilnik o izvršavanju rada za opće dobro u prekršajnom postupku donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Članak 152.e

(1) Izvršavanje rada za opće dobro može biti odgođeno ili prekinuto na molbu osuđenika sudu izvršenja.

(2) Molba za odgodu izvršavanja rada za opće dobro podnosi se u roku od tri dana od uručenja naredbe o upućivanju na izvršavanje rada, a ako su razlozi za odgodu nastali nakon proteka toga roka, a izvršavanje rada još nije započeto, u roku ne duljem od četrdeset osam sati po saznanju za njihovo postojanje. Molba za odgodu izvršavanja rada zadržava izvršavanje naredbe o čemu se obavještava pravna osoba ako joj je već dostavljena naredba.

(3) Molba za prekid izvršavanja rada za opće dobro podnosi se u roku od dvadeset četiri sata od nastupa okolnosti koja je razlog za prekid.

(4) Rješenje o odgodi i prekidu izvršavanja rada za opće dobro donosi sud izvršenja u roku od tri dana od primitka molbe.

(5) Protiv rješenja kojim se odbija molba za odgodu ili prekid izvršavanja rada za opće dobro osuđenik može u roku od tri dana od primitka rješenja podnijeti žalbu vijeću prekršajnog suda (članak 94. stavak 2. i članak 97. stavak 2.).

(6) Rješenje o odgodi ili prekidu izvršavanja rada za opće dobro dostavlja se pravnoj osobi u kojoj se izvršava rad.

Članak 153.

(1) Prekršajnu evidenciju ustrojava i vodi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa prema pravilniku kojeg donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(2) Propise o evidenciji izrečenih odgojnih mjera donosi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(3) Evidencije iz stavka 1. i 2. ovoga članka vode se u elektroničkom obliku.

Članak 160.

(1) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, prekršajni se postupak može voditi samo na temelju podnesenog optužnog prijedloga ovlaštenog tužitelja.

(2) Optužni prijedlog sadrži:

1. Podatke o tužitelju i to: naziv državnog tijela ili pravne osobe, odnosno ime i prezime tužitelja fizičke osobe te adresu tužitelja,
2. za počinitelja prekršaja fizičku osobu ime i prezime s osobnim podacima (članak 171. stavak 1.), je li u zadržavanju i točno od kada a ako je pušten na slobodu u kojem vremenu je bio lišen slobode, primjenjuje li se koja od mjera opreza i od kada,
3. za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja se bavi drugom samostalnom djelatnošću osim podataka iz stavka 2. točke 2. ovoga članka još točan naziv obrta ili djelatnosti, sjedište i mjesto upisa obrta ili druge samostalne djelatnosti,
4. za počinitelja prekršaja pravnu osobu i druge subjekte izjednačene s pravnim osobama njezin točan naziv, sjedište i osobni identifikacijski broj, ime i prezime njezina predstavnika, vrijeme rođenja i adresu stanovanja, državljanstvo, državu izdavanja putovnice i broj putovnice ukoliko je stranac te primjenjuje li se koja od mjera opreza i od kada,
5. činjenični opis radnje prekršaja iz koje proistječe zakonsko obilježje prekršaja,
6. vrijeme i mjesto počinjenja prekršaja, sredstvo kojim je počinjen prekršaj te i ostale bitne okolnosti za točno određenje prekršaja,
7. zakonski naziv prekršaja i propis kojim je određen,
8. prijedlog o dokazima koje treba provesti na glavnoj raspravi, naznaku imena svjedoka i drugih čije se ispitivanje predlaže, spisa koje treba pročitati i predmeta koji služe za utvrđivanje činjenica, s kratkim obrazloženjem optužnog prijedloga. Tužitelj u optužnom prijedlogu može predložiti vrstu, visinu i trajanje sankcije. Takav prijedlog ne obvezuje sud. 9. pisanu obavijest iz članka 109.a stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
10. podatak ovlaštenog tužitelja je li protiv počinitelja podnesena i kaznena prijava u vezi s istim događajem.

(3) Jednim optužnim prijedlogom može se obuhvatiti više prekršaja ili više okrivljenika samo ako se prema odredbama članka 99. ovoga Zakona može provesti jedinstven postupak i donijeti jedna odluka o prekršaju.

(4) Optužni se prijedlog dostavlja nadležnom sudu u onoliko primjeraka koliko ima okrivljenika i jedan primjerak za sud.

Članak 161.

(1) Sudac kojemu je predmet dodijeljen u rad, po najprije će ispitati je li nadležan i ako ustanovi da nije, rješenjem će se oglasiti nenadležnim i po pravomoćnosti rješenja predmet ustupiti nadležnom sudu.

(2) Ako se nije oglasio nenadležnim, sud će ispitati je li optužni prijedlog sastavljen sukladno članku 160. ovoga Zakona i postoje li okolnosti zbog kojih nije moguće voditi prekršajni postupak.

(3) Ako u optužnom prijedlogu nedostaje koji od podataka iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona jer ih tužitelj nije mogao pribaviti a podaci koji nedostaju nisu takvi da bez njih ne može započeti postupak, postupak će se nastaviti, a tužitelj ili sud po službenoj dužnosti pribaviti će nedostajuće podatke tijekom postupka.

(4) Ako u optužnom prijedlogu nedostaju podaci iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona bez kojih nije moguće voditi postupak ili su podaci pogrešni, sud će pozvati tužitelja da nadopuni ili ispravi optužni prijedlog u roku od 8 dana. Ako tužitelj to ne učini, sud će rješenjem odbaciti optužni prijedlog. Ako uz optužni prijedlog nije priložena pisana obavijest iz članka 109.a ovoga Zakona, pozvat će se tužitelj da je u određenom roku pribavi, i sastavljenju prema članku 109. a stavku 1. i 2. ovoga Zakona, dostavi. Ako tako ne postupi u ostavljenom roku, odbacit će se rješenjem optužni prijedlog.

(5) Ispitujući optužni prijedlog, sud će donijeti presudu kojom se optužba odbija ako:

1. podnositelj optužnog prijedloga nije ovlašten tužitelj,
2. postoje okolnosti koje isključuju prekršajni progon,
3. je tužitelj odustao od optužnog prijedloga.

(6) Ako sud, ispitujući optužni prijedlog nađe da djelo koje se okrivljeniku stavlja na teret nije prekršaj, odmah će donijeti presudu kojom se okrivljenik oslobađa optužbe.

(7) Ako sud smatra da za to postoje uvjeti predviđeni ovim zakonom, odmah će izdati prekršajni nalog.

Članak 189.

(1) U tijelu državne uprave prekršajni postupak provodi, odluku o prekršaju i druge odluke donosi voditelj postupka pojedinac, osim ako zakonom nije određeno da postupak provodi vijeće.

(2) Vijeće iz stavka 1. ovoga članka može ovlastiti člana vijeća za vođenje postupka i donošenje odluka tijekom postupka, osim donošenja odluke o prekršaju.

(3) Za voditelja postupka i predsjednika vijeća može se imenovati osoba koja je diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom.

(4) Imenovanje iz stavka 3. ovoga članka obavlja se prema ustrojstvenom zakonu za nadležno tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak.

(5) Odredbe stavka 1. do 4. ovoga članka ne odnose se na tijela državne uprave koja prilikom provođenja nadzora izdaju prekršajni nalog (ne vode prekršajni postupak).

(6) Kada je u ovom Zakonu određeno da odluku u tijeku postupka donosi predsjednik nadležnog prekršajnog suda, odnosno Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske ili Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u tijelu državne uprave koje vodi prekršajni postupak istu odluku donosi čelnik nadležnog tijela državne uprave, odnosno ministar nadležan za to tijelo državne uprave.

(7) Ako se u prekršajnom postupku pred tijelom državne uprave steknu uvjeti za određivanje, odnosno produljenje zadržavanja okrivljenika prema uvjetima članka 135. i 136. ovoga Zakona, tijelo državne uprave će o tome zatražiti donošenje odluke od nadležnog prekršajnog suda. Tijelo državne uprave može radi donošenja odluke o tome narediti dovođenje okrivljenika tome sudu.

Članak 191.

(1) Ako ovim Zakonom nije određeno drukčije, protiv presude prvostupanjskog suda ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku od osam dana od dana dostave prijepisa presude.

(2) Ako je presuda dostavljena i okrivljeniku i njegovu branitelju ali u različite dane, žalbeni rok računat će se od kasnijeg dana.

(3) Pravodobno podnesena žalba ovlaštene osobe odgađa izvršenje presude.

(4) Protiv odluka vijeća prekršajnih sudova iz članka 94. stavka 1. točke 2. i 3. ovoga Zakona donesenih povodom odlučivanja o prigovoru odnosno žalbi nije dopuštena žalba.

(5) Odredbe o žalbi protiv presude prvostupanjskog suda smisleno će se primijeniti na žalbu protiv rješenja o prekršaju prvostupanjskog tijela državne uprave (članak 190.).

Članak 202.

(1) Drugostupanjski sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i to iz osnova i razloga koje žalitelj navodi u žalbi. U dijelu u kojemu po žalbi ispituje presudu, sud po službenoj dužnosti ispituje i jesu li presudom na štetu okrivljenika povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava i je li u postupku nastupila zastara prekršajnog progona.

(2) U povodu žalbe tužitelja može se prvostupanjska presuda ukinuti ili preinačiti i u korist okrivljenika.

(3) Na povredu iz članka 195. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona žalitelj se može pozvati u žalbi samo ako tu povredu nije mogao iznijeti u tijeku glavne rasprave ili postupka, ili je iznio, ali ju prvostupanjski sud nije uzeo u obzir.

(4) Ako je podnesena samo u korist okrivljenika žalba, presuda se ne smije izmijeniti na njegovu štetu.

(5) U korist okrivljenika podnesena žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede materijalnog prekršajnog prava sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o prekršajnoj sankciji i oduzimanju imovinske koristi.

(6) Ako drugostupanjski sud u povodu bilo čije žalbe utvrdi da su razlozi zbog kojih je donio odluku u korist okrivljenika od koristi i za kojeg od suokrivljenika koji nije podnio žalbu ili je nije podnio u tom smislu, postupit će po službenoj dužnosti kao da takva žalba postoji, osim ako se protiv žalitelja presudom odbija optužba zbog nastupanja zastare prekršajnog progona.

Članak 206.

(1) Drugostupanjski će sud, prihvaćajući žalbu osnovanom, rješenjem ukinuti prvostupanjsku presudu i dostaviti predmet na ponovno suđenje ako utvrdi da postoji bitna povreda odredaba prekršajnog postupka, osim slučajeva iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, ili ako smatra da zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja treba naložiti novu glavnu raspravu ili postupak pred prvostupanjskim sudom.

(2) Drugostupanjski sud može naložiti da se nova glavna rasprava odnosno postupak pred prvostupanjskim sudom održi pred drugim sucem.

(3) Drugostupanjski sud može i samo djelomično ukinuti prvostupanjsku presudu ako se pojedini dijelovi presude mogu izdvojiti bez štete za pravilno suđenje.

Članak 215.

(1) Zahtjev za obnovu prekršajnog postupka mogu podnijeti stranke, a nakon smrti osuđenika i osobe iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Zahtjev se može podnijeti i nakon što je prekršajnoppravna sankcija izvršena i bez obzira na zastaru.

(3) Zahtjev se podnosi prekršajnom sudu koji je sudio u prijašnjem postupku, koji i odlučuje o zahtjevu.

(4) U zahtjevu se mora navesti po kojoj zakonskoj osnovi se traži obnova i kojim se dokazima potkrepljuju činjenice na kojima se zahtjev temelji. Ako zahtjev ne sadrži te podatke, sud će postupiti sukladno članku 117. stavku 4. ovoga Zakona.

(5) U rješavanju o zahtjevu ne može sudjelovati sudac koji je sudjelovao u donošenju prijašnje odluke.

(6) Sud će rješenjem zahtjev odbaciti ako utvrdi:

1. da zahtjev ne sadrži podatke iz stavka 4. ovoga članka,
2. na temelju samog zahtjeva i spisa prijašnjeg postupka da je zahtjev podnijela neovlaštena osoba,
3. da nema zakonskih uvjeta za obnovu postupka,
4. da su činjenice i dokazi na kojima se zahtjev temelji već bili izneseni u prijašnjem zahtjevu za obnovu postupka koji je odbijen pravomoćnim rješenjem suda,
5. da činjenice i dokazi očito nisu prikladni da se na temelju njih dopusti obnova.

(7) Ako sud ne odbaci zahtjev prema stavku 6. ovoga članka, dostavit će prijepis zahtjeva protivnoj stranci, koja ima pravo u roku od osam dana odgovoriti na zahtjev. Kad sudu stigne

odgovor na zahtjev ili kad protekne rok za davanje odgovora, sudac će izvidjeti činjenice i pribaviti dokaze na koje se poziva u zahtjevu i u odgovoru na zahtjev.

(8) Nakon provedenih izvida sud će rješenjem odmah odlučiti o zahtjevu za obnovu postupka tako što će zahtjev prihvatiti i dopustiti obnovu prekršajnog postupka ili će zahtjev odbiti ako novi dokazi nisu prikladni da dovedu do obnove prekršajnog postupka.

(9) Ako sud ustanovi da razlozi iz kojih je dopustio obnovu postoje i za kojeg suokrivljenika koji nije podnio zahtjev, postupit će po službenoj dužnosti kao da takav zahtjev postoji.

Članak 218.

(1) Zahtjev za izvanredno ublažavanje kazne podnosi se prekršajnom sudu koji je donio u prvom stupnju odluku o prekršaju.

(2) Zahtjev za izvanredno ublažavanje kazne mogu podnijeti osuđenik i njegovi srodnici koji su ovlašteni podnijeti žalbu protiv presude u njegovu korist.

(3) Zahtjev za izvanredno ublažavanje kazne ne zadržava izvršenje kazne, osim ako u slučaju kazne zatvora sudac prvostupanjskog suda iz opravdanih razloga ne naloži drukčije.

(4) Podneseni zahtjev prvostupanjski sud bez odgode zajedno sa spisom predmeta dostavlja Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske.

Članak 221.

(1) Žurni se prekršajni postupak vodi:

1. za prekršaje za koje je kao jedina kazna propisana novčana kazna do 10.000,00 za fizičku osobu, novčana kazna do 30.000,00 kuna za pravnu osobu i do 10.000,00 kuna za odgovornu osobu u pravnoj osobi.

2. protiv maloljetnog počinitelja prekršaja,

3. protiv uhićenika (članak 134. stavak 4.),

4. protiv okrivljenika kojem je određeno zadržavanje (članak 135. stavak 1.),

5. protiv okrivljenika koji nema stalno prebivalište ili boravak u Republici Hrvatskoj,

6. po prigovoru protiv obaveznog prekršajnog naloga, zbog poricanja prekršaja.

(2) Žurni se postupak može na prijedlog tužitelja provesti i za prekršaje kod kojih je propisana kazna veća od one navedene u stavku 1. točki 1. ovoga članka, ali u tom slučaju prekršajni sud ne može izreći veću kaznu od one predviđene u stavku 1. točki 1. ovoga članka.

(3) Prekršajni postupak započet kao žurni provest će se i pravomoćno dovršit kao žurni postupak bez obzira da li i dalje postoje uvjeti za vođenje žurnog postupka iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako se istodobno vodi postupak protiv pravne osobe i odgovorne osobe u pravnoj osobi, žurni će se postupak provesti samo ako za vođenje žurnog postupka postoje uvjeti predviđeni stavkom 1. točkom 1. ovoga članka i za pravnu osobu i za odgovornu osobu u pravnoj osobi. Ako se protiv odgovorne osobe treba provesti žurni postupak na temelju stavka 1. točke 3. – 5. ovoga članka, žurni će se postupak provesti i protiv pravne i protiv odgovorne osobe.

(5) Ako se istodobno vodi postupak protiv više okrivljenika žurni će se postupak provesti ako u odnosu na sve okrivljenike, odnosno na sve prekršaje, postoje uvjeti za vođenje žurnog postupka prema stavku 1. točki 1. ovoga članka. Ako se protiv nekog od okrivljenika treba provesti žurni postupak na temelju stavka 1. točke 3. – 5. ovoga članka, žurni će se postupak provesti protiv svih okrivljenika.

(6) Ako se istodobno vodi postupak protiv punoljetnog i maloljetnog počinitelja prekršaja uvijek će se provesti žurni postupak.

(7) Ako se vodi postupak protiv okrivljenika koji je neki prekršaj počinio kao maloljetnik a neki kao punoljetna osoba provest će se žurni postupak.

Članak 238.

(1) Nepravodoban i nedopušten prigovor rješenjem će odbaciti izdavatelj prekršajnog naloga.

(2) Prigovor će se kao nepravodoban odbaciti ako je od ovlaštene osobe podnesen nakon isteka ovim Zakonom propisanog roka za podnošenje prigovora.

(3) Prigovor će se kao nedopušten odbaciti ako je podnesen od podnositelja koji nije na to ovlašten, sukladno članku 235. stavku 1. ovoga Zakona.

(4) Prigovor za koji se ne može utvrditi na koji se prekršajni nalog odnosi ili tko je podnositelj, rješenjem će se odbaciti.

(5) Ako prigovor ne sadrži potpis podnositelja, pozvat će se podnositelj da ga potpiše u roku od 8 dana, a ako to ne učini, prigovor će se odbaciti.

(6) Protiv rješenja o odbacivanju prigovora pravo na žalbu ima podnositelj prigovora.

(7) Prigovor koji ne sadrži druge podatke iz članka 236. uzet će se u razmatranje. Ako prigovor ne sadrži osnovu iz članka 237. stavak 1. ovoga Zakona, ili ona nije jasna, smatrat će se da je prigovor podnesen zbog poricanja prekršaja (članak 237. stavak 1. točka 1.).

(8) Rješavajući o žalbi protiv rješenja o odbačaju prigovora nadležni sud rješenjem može:

1. odbaciti kao nepravodobnu ili nedopuštenu žalbu,
2. odbiti žalbu kao neosnovanu,
3. prihvatiti žalbu, ukinuti prvostupanjsko rješenje i predmet dostaviti izdavatelju prekršajnog naloga na ponovno odlučivanje,
4. prihvatiti žalbu, preinačiti prvostupanjsko rješenje i prigovor prihvatiti pravodobnim, dopuštenim odnosno potpunim, te ako se radi o prigovoru iz članka 237. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona podnesenom protiv prekršajnog naloga suda ili tijela državne uprave koje vodi prekršajni postupak dostaviti im spis radi provođenja prekršajnog postupka, a ako se radi o prigovoru podnesenom protiv prekršajnog naloga izdanom od drugog ovlaštenog izdavatelja dostaviti mu spis radi dostave spisa sudu ili tijelu državne uprave koje vodi prekršajni postupak radi provođenja prekršajnog postupka. Sud ili tijelo državne uprave će, u ovom slučaju, izdati prekršajni nalog prihvatiti kao optužni prijedlog tužitelja. Pri tom se neće primijeniti odredba članka 117. stavka 4. ovoga Zakona ako prekršajni nalog sadrži podatke o prekršaju i njegovu

počinitelju. Ako se, u ovom slučaju, radi o prigovoru iz članka 237. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, nadležni prekršajni sud iz članka 94. stavka 2. ovog Zakona će postupiti prema stavku 11. ovoga članka.

(9) Ako je podnesen prigovor iz članka 237. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona protiv prekršajnog naloga suda ili tijela državne uprave koje vodi prekršajni postupak koji nisu donijeli rješenje sukladno stavcima 1., 4. i 5. ovoga članka, kao i u slučaju iz stavka 7. ovoga članka, provest će se prekršajni postupak Nakon otvaranja glavne rasprave odnosno prije ispitivanja okrivljenika izdani će se prekršajni nalog rješenjem staviti izvan snage. Protiv rješenja o stavljanju prekršajnog naloga izvan snage nije dopuštena žalba.

(10) Ako je podnesen prigovor iz članka 237. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona protiv prekršajnog naloga ovlaštenih tužitelja koji nisu donijeli rješenje sukladno stavcima 1., 4. i 5. ovoga članka, prekršajni će nalog skupa s prigovorom dostaviti nadležnom sudu radi postupanja sukladno stavku 9. ovoga članka.

(11) Kada je podnesen prigovor iz članka 237. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona a izdavatelj prekršajnog naloga ne donese rješenje sukladno stavcima 1., 4. i 5. ovoga članka, dostavit će prekršajni nalog zajedno s prigovorom nadležnom prekršajnom sudu iz članka 94. stavka 2. ovoga Zakona, koji će o prigovoru odlučiti odgovarajućom primjenom odredbi ovoga Zakona o žalbenom postupku.

(12) U prekršajnom postupku koji se vodi sukladno stavku 8. točki 4. i stavku 9. i 10. ovoga članka sud nije vezan zabranom iz članka 202. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 243.

(1) Kada tijelo koje je izdalo prekršajni nalog primi prigovor protiv prekršajnog naloga bez odgode će ga zajedno sa spisom predmeta dostaviti prekršajnom sudu nadležnom prema mjestu počinjenja prekršaja.

(2) Sud će rješenjem odbaciti nepravodoban i nedopušten prigovor te prigovor kojemu se ne može ustanoviti podnositelj ili prekršajni nalog protiv kojeg se prigovor podnosi.

(3) Ako prigovor ne sadrži potpis podnositelja, sud će pozvati podnositelja da ga potpiše u roku od 8 dana, a ako to ne učini, prigovor će se odbaciti.

(4) Protiv rješenja o odbacivanju prigovora nije dopuštena žalba.

(5) Prigovor koji ne sadrži druge podatke iz članka 236. ovoga Zakona uzet će se u razmatranje. Ako prigovor ne sadrži osnovu iz članka 237. stavka 1. ovoga Zakona, ili ona nije jasna, smatrat će se da je prigovor podnesen zbog poricanja prekršaja (članak 237. stavak 1. točka 1.).

(6) U postupku izdavanja obaveznog prekršajnog naloga nije moguće podnositi molbu za povrat u prijašnje stanje.

Članak 245.

(1) Ako zakonom nije određeno drukčije, novčana se kazna može naplatiti na mjestu počinjenja prekršaja u visini polovice propisanog minimuma ili polovice točno određenog iznosa novčane

kazne propisane propisom o prekršaju za prekršaj za koji je kao kazna propisana samo novčana kazna do 2.000,00 kuna za fizičku i odgovornu osobu u pravnoj osobi, do 5.000,00 kuna za okrivljenika fizičku osobu obrtnika i fizičku osobu koja se bavi drugom samostalnom djelatnošću i do 15.000,00 kuna za pravnu osobu i s njom izjednačene subjekte, ako je službena osoba ovlaštenog tužitelja, osim oštećenika, prekršaj utvrdila:

1. obavljanjem nadzora u okviru svoje nadležnosti,
2. neposrednim opažanjem,
3. uporabom tehničkih uređaja,
4. pregledom vjerodostojne dokumentacije.

(2) Smatrat će se da je novčana kazna iz stavka 1. ovog članka naplaćena na mjestu počinjenja prekršaja ako počinitelj prekršaja nije u trenutku kada je zatečen na mjestu počinjenja prekršaja u mogućnosti platiti novčanu kaznu, a istu plati u roku od tri dana te dokaz o izvršenoj uplati dostavi tijelu koje je utvrdilo prekršaj. Na isti se način može naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.

(3) Smatrat će se da je novčana kazna iz stavka 1. ovog članka naplaćena na mjestu počinjenja prekršaja ako počinitelj prekršaja nije utvrđen u trenutku počinjenja prekršaja ili nije zatečen na mjestu počinjenja prekršaja, a novčanu kaznu plati u roku od tri dana od primitka obavijesti o prekršaju te dokaz o izvršenoj uplati dostavi tijelu koje je utvrdilo prekršaj. Na isti se način može naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.

(4) Kada se radi o prekršaju pravne osobe i u njoj odgovorne osobe, novčana se kazna može naplatiti, prema pravilima iz stavka 1. ovoga članka, pravnoj osobi i odgovornoj osobi i kada su za to ostvareni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka samo u odnosu na pravnu osobu.

(5) Usmeno izrečena novčana kazna prema uvjetima stavka 1. ovoga članka naplaćuje se od počinitelja prekršaja uz izdavanje potvrde o tome. Na isti se način može odmah naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.

(6) Ako počinitelj prekršaja, sukladno stavku 1., 2., 3. i 4. ovoga članka, plati izrečenu novčanu kaznu i trošak utvrđenja prekršaja, neće se voditi prekršajni postupak, izrečena kazna se ne unosi u prekršajnu evidenciju, a počinitelj prekršaja se ne smatra osobom osuđenom za prekršaj.

(7) Ako policijski službenik postupajući sukladno stavku 1. ovoga članka počinitelju prekršaja koji nema prebivalište ili stalno boravište u Republici Hrvatskoj izrekne novčanu kaznu i odredi troškove postupka a on odbije platiti kaznu i troškove, policijski službenik može počinitelja dovesti prekršajnom sucu uz podnošenje optužnog prijedloga. Prekršajni će sudac odmah ispitati privedenog počinitelja prekršaja. Ako pri tom nisu se stekli uvjeti za zadržavanje okrivljenika sukladno odredbi članka 135. stavka 3. ovoga Zakona, sudac može postupiti sukladno članku 136. ovoga Zakona.

(8) Kada policija tijekom obavljanja poslova nadzora utvrdi da je počinjen prekršaj, za koji je propisana samo novčana kazna do 1.000,00 kuna, osobito lake naravi i da počinitelj nije prije činio slične prekršaje, može umjesto postupanja sukladno stavku 1., 2., 3. i 4. ovoga članka izdati pisano ili izreći usmeno upozorenje počinitelju prekršaja.

(9) Postupanje policije prema stavku 8. ovoga članka potanko će se urediti pravilnikom ministra nadležnog za unutarnje poslove.

Članak 249.

- (1) Ako je osuđenik prikupio broj negativnih prekršajnih bodova za koje zakon predviđa nastup određene pravne posljedice, tijelo nadležno za evidenciju o negativnim prekršajnim bodovima rješenjem će utvrditi da je osuđenik prikupio taj broj negativnih prekršajnih bodova i rješenjem primijeniti pravnu posljedicu predviđenu posebnim zakonom.
- (2) Osuđenik protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ima pravo žalbe u roku od 8 dana. Žalba zadržava izvršenje rješenja. O žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.